

POSTNÍ VÝCVIK BOJOVNÍKŮ BOŽÍ ARMÁDY

VELITEL BOŽÍ ARMÁDY = JEŽÍŠ

BOŽÍ ARMÁDA - DO BOŽÍ ARMÁDY PATŘÍ KAŽDÝ Z NÁS

1. Výcvik, který si nevybíráme, ale potřebujeme

- Pozvánka pro každého: Nejvyšší velitel Ježíš nehledá jen pár elitních jedinců. Jeho pozvání do výcvikového střediska platí pro každého z nás bez výjimky. Nikdo nezůstává stranou.
- Bojovníci z nutnosti: Možná jsme se původně bojovníky stát nechtěli, ale v momentě, kdy jsme se přihlásili k Ježíšovi (rozhodli se, že chceme být jeho přátelé, že se od něj chceme učit a následovat ho), ocitli jsme se v hledáčku nepřítele.
- Okamžitý protiútok: Jakmile řekneme Ježíšovi své „ano“, zlí duchové na nás začnou útočit. Nepřítel nechce, abychom byli blízko Velitele, a proto útočí hned – skrze naši nechuť, hádky, lenost nebo strach.
- Výcvik jako ochrana: Postní doba je tedy čas, kdy nás Ježíš bere stranou, aby nás naučil, jak se těmto útokům bránit.

2. Disciplíny výcviku (Postní pilíře)

- Půst = Posilování vnitřních svalů: Je to trénink vůle a odhodlání. Když si odřeknu sladkost nebo mobil, učím se ovládat své chutě, abych nebyl jejich otrokem. Kdo dokáže říct „ne“ čokoládě, dokáže v bitvě říct „ne“ i zlobě nebo lži.
- Modlitba = Poznávání hlasu Velitele: Je to čas o samotě s Králem-velitelem (jako učedníci na hoře Tábor), čas k jeho poznávání. V bitvě je obrovský hluk a křičí tam mnoho cizích hlasů. Bojovník musí mít naposlouchaný hlas svého Velitele, aby ho mezi ostatními okamžitě poznal a věděl, co má dělat. A také potřebuje vědět, kým jeho velitel je, že stojí, zato za něj bojovat.

- Boží slovo = Střely a náboje: Ani Ježíš na poušti nevymýšlel vlastní moudra, ale páčil po nepříteli citáty z Písma. Boží slovo je naše munice. Pokud Bibli (aspoň tu dětskou) neznáme, máme prázdný zásobník a nemáme se čím bránit.
- Almužna a smíření = Budování týmového ducha: Bojovník nikdy nebojuje jen sám za sebe. Almužna (dělení se) a smíření (odpuštění) budují jednotu. Učíme se navzájem vnímat, pomáhat si a spoléhat se jeden na druhého, aby nikdo nezůstal v boji opuštěný.

3. Boží zbroj (Výstroj do terénu)

Kromě tréninku nám Velitel dává i konkrétní výstroj (podle Ef 6), kterou si každé ráno „oblékáme“:

- Pás pravdy: Bojovník nelže. Pravda nás drží pohromadě jako pevný opasek.
- Pancíř spravedlnosti: Chrání naše srdce. Nasadíme si ho vždy, když jednáme správně, i když se nikdo nedívá.
- Boty pokoje: Tyto boty nedupou a nekopou. S nimi bojovník nepřináší hádky, ale klid všude, kam přijde.
- Štít víry: Zastavuje šípy strachu nebo smutku. Je s ním spojená jistota, že Velitel je s námi.
- Přilba spásy: Chrání naše myšlenky. Připomíná nám: „Bůh tě má rád,“ i když nás někdo uráží.
- Meč Ducha: Tím je Boží slovo. Sekáme jím do lží a zlých nápadů, které nám našeptává nepřítel.

4. Individuální rozkaz

Výcvik vypadá různě podle pokročilosti bojovníka. Velitel zná každého z nás a ví, v jakém stavu jsme do tábora dorazili. Začátečníka nechá drilovat, ale unavenému a otlučenému harcovníkovi z první linie může říct: „Teď si sedni a odpočivej, budu se o tebe starat.“ Je to čistě na jeho vůli, co komu dá za úkol.

5. Velitel v první linii (Pohled na kříž)

- Žádný bunkr, žádné vyčkávání v zázemí: Když se v kostele nebo doma podíváme na kříž, vidíme, že náš Král není velitel, který by nás jen z dálky pozoroval dalekohledem a posílal do nebezpečí.
- První v boji: Ježíš je ten, kdo vyrazil do první řady. On sám schytl ty nejtěžší rány a bojuje s námi bok po boku až do úplného konce – do položení života.
- Vítězství, které čeká i na nás: Kříž ale není konec příběhu. Víme, že Ježíš dostal svůj život zpátky – a to v nové, oslavené, a ještě lepší podobě.
- Slib věrným: To samé slíbil i nám. Pokud se nenecháme zlomit, budeme bojovat věrně a vytrváme s ním ve výcviku i v boji, čeká nás stejná odměna: vítězství a život, který už nikdo nezničí.

6. Speciální bojová dieta a polní nemocnice (Eucharistie)

- Energie pro boj: Ježíš nás krmí svým vlastním Tělem, abychom měli jeho sílu do každého střetu.
- Léčení ran: Svou krví nás omývá a chrání, aby nám hojil všechny rány utržené v boji. Dělá to pro nás celý rok, pokaždé, když jdeme ke svatému přijímání.

7. Návrat do služby (Svátost smíření)

Když v boji ztratíme věrnost nebo padneme, můžeme se kdykoliv vrátit skrze svátost smíření. Ježíš nás nezavrhne, ale znovu nás postaví na nohy a vezme zpátky na cestu.